

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1593/2542

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ นาย สมพร สุนทรพรโจทก์ นางสาว วิไลลักษณ์ หรือตุ๊ก อรรถประวิทย์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 290

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้ตายมีโรคเดิมอยู่แล้ว เมื่อเกิดอาการตกใจทำให้หัวใจเต้นผิดปกติทำให้หัวใจวายอันเป็นสาเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตายได้การที่จำเลยใช้ก้อนหินตีที่หน้าของผู้ตายทำให้เกิดอาการตกใจ หัวใจเต้นผิดปกติจนถึงแก่ความตาย ความตายจึงเป็นผลโดยตรงจากการกระทำของจำเลย เป็นความผิดฐานมิได้เจตนาฆ่าแต่ทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย แม้ผู้ตายเคยเข้ารับการรักษาโรคหัวใจมาก่อน ก็ไม่เป็นเหตุให้รับฟังว่าผู้ตายถึงแก่ความตายโดยมิใช่เกิดจากการทำร้ายของจำเลย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยใช้ก้อนหินตีถูกบริเวณใบหน้าของหม่อมหลวงสมศรี สุนทรพร ผู้ตาย 1 ครั้ง เป็นเหตุให้ผู้ตายล้มกระแทกพื้นและถึงแก่ความตาย โดยจำเลยมิได้มีเจตนาฆ่า ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 290 จำเลยให้การปฏิเสธระหว่างพิจารณา นายสมพร สุนทรพร สามผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 290 จำคุก 3 ปีจำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์อนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นฟังได้ว่า ตามวันเวลาสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง หม่อมหลวงสมศรี สุนทรพร ผู้ตาย ทะเลาะกับจำเลยหลังจากนั้นผู้ตายก็ล้มลงที่พื้นซีเมนต์หยาบซึ่งใช้เป็นลานจอดรถและผู้ตายถึงแก่ความตายในเวลาต่อมาปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลย ว่า จำเลยเป็นผู้ทำร้ายผู้ตายจนเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตายหรือไม่ ศาลฎีกาวินิจฉัยรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า จำเลยใช้ก้อนหินตีที่หน้าของผู้ตายจนล้มลง ปัญหาที่จะต้องพิจารณาต่อไปมีว่า การกระทำของจำเลยเป็นเหตุให้ผู้ตายถึงแก่ความตายหรือไม่โดยข้อเท็จจริงได้ความตามคำเบิกความของ ร้อยตำรวจเอกนายแพทย์สุวิชัยและรายงานการตรวจศพเอกสารท้ายคำฟ้องว่าสาเหตุการตายเกิดจากหัวใจวาย แต่ร้อยตำรวจเอกนายแพทย์สุวิชัยได้เบิกความต่อไปว่า ผู้ตายมีโรคเดิมอยู่แล้วเมื่อเกิดอาการตกใจทำให้หัวใจเต้นผิดปกติ และเป็นสาเหตุให้ถึงแก่ความตายได้ ดังนั้น แม้จะได้ความตามคำเบิกความของนายแพทย์พิษณุ เกิดสนธิชัยว่า ผู้ตายเคยเข้ารับการรักษาโรคหัวใจกับพยานมาก่อน ก็ไม่เป็นเหตุให้รับฟังว่า ผู้ตายถึงแก่ความตายโดยมิใช่เกิดจากการทำร้ายของจำเลย เพราะการที่จำเลยใช้ก้อนหินตีที่หน้าของผู้ตายทำให้เกิดอาการตกใจ หัวใจเต้นผิดปกติจนถึงแก่ความตาย ความตายจึงเป็นผลโดยตรงจากการกระทำของจำเลยซึ่งเป็นความผิดฐานมิได้เจตนาฆ่าแต่ทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ผู้นั้นถึงแก่ความตายพิพากษายืน

องค์คณะ

สิงหะ สัตยธรรม · ระพีณ บุญสิทธิ์ · กำพล ภู์สุดแสง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1593/2542>